

Bemærkninger til lovforslaget

Efter lærlingeloven skal enhver, der antager en person under 18 år til udførelse af fagligt arbejde, oprette skriftlig lærekontrakt. Kontrakten skal godkendes af det pågældende arbejdsformidlingskontor og er først gyldig, når kontoret har forsynet den med påtegning om, at den er i overensstemmelse med lovens forskrifter.

Loven forudsætter, at lærekontrakter indgås mellem én læremester og én lærling, således at lærlingen er hos én læremester i hele læretiden.

Der har fra flere sider været udtrykt ønske om indførelse af et mere fleksibelt system for lærlingeuddannelserne, således at der blev mulighed for at fordele oplæringstiden på flere lærepladser – svarende til den ordning, man har ved de erhvervsfaglige grunduddannelser.

På efg-området er der mulighed for at træffe aftale om, at den uddannelsesaftale, der indgås efter basisuddannelsen, skal omfatte flere virksomheder, således at hver virksomhed tegner sig for en bestemt del af uddannelsen. Dette er de såkaldte kombinationsaftaler, hvor både uddannelsen og ansvaret for dens gennemførelse fordeles på flere virksomheder.

Der er ikke i lærlingeloven hjemmel til at aftale en sådan ordning, idet den enkelte læremester principielt er ansvarlig for hele læretiden. Dog kan det faglige udvalg i henhold til lovens § 24, stk. 7, godkende, at der i konkrete læreforhold sker udstationering til anden godkendt virksomhed, hvis udvalget finder, at en virksomhed kun er egnet som lærested på betingelse af, at lærlingen får supplerende praktisk uddannelse i en anden virksomhed. Bestemmelsen er beregnet for læresteder, som kun kan godkendes til selv at varetage en del af en lærlingeuddannelse. I disse tilfælde opretholdes kontrakten mellem de oprindelige parter uændret, og læremesteren er ansvarlig for, at udstationeringsaftalen opfyldes.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at mange virksomheder i dag er så specialiserede, at de ikke er i stand til at give oplæring inden for alle områder af en faglig uddannelse, og at de derfor ikke kan godkendes som oplæringssteder. Sam-

tidig har man ikke følt den eksisterende mulighed med udstationering af lærlingen som tilfredsstillende, idet den enkelte læremester her stadig står med ansvaret for den samlede læretid og ikke altid vil have let ved at kontrollere, om lærlingen får den nødvendige oplæring på udstationeringsstederne.

Endvidere er fra nogle organisationer (bl.a. Malerfagets faglige fællesudvalg) henvist til, at mange virksomheder i en afmatningssituation er tilbageholdende med at binde sig kontraktligt for en fuld læretidsperiode – i reglen 3–4 år. Derimod vil mange – især små virksomheder – bedre kunne overskue at indgå en lærekontrakt, når de kan dele en lærling.

Ved indførelse af adgang til kombinationsaftaler opnår man, at den enkelte læremester kun får ansvaret for lærlingens oplæring i den periode, lærlingen er i praktik eller på skole under delaftalen med ham. Kontrollen med, at lærlingen samlet får en komplet faglig uddannelse, sikres gennem det *faglige udvalg*, der skal godkende det enkelte aftaleforløb.

Faglige udvalg er efter loven nedsat for hvert fag eller branche og er sammensat af repræsentanter for arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, med lige mange fra hver. Udvalgene er rådgivende for ministeren i alle spørgsmål vedrørende lærlingeuddannelsen.

Der er endvidere i henhold til loven tillagt udvalgene såvel styrende som administrative opgaver, f.eks. fastsætter udvalgene læretidens længde, jfr. § 3, stk. 2, samt godkender virksomheder som egnede som læresteder, jfr. § 24.

Ved kombinationsaftaler vil de faglige udvalg få udvidet mulighed for at godkende virksomheder for en del af læretiden og for dermed i videre omfang end nu at inddrage en række virksomheder, som ellers på grund af specialisering ikke ville kunne opfylde uddannelseskravene til en lærlingeuddannelse.

Forslaget er et led i regeringens program til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, og det vil give mulighed for at forøge antallet af lærepladser.